

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் •

••Friday•, 06 •September•, 2013 22:05• - •Last Updated•

••Friday•, 06 •September•, 2013 22:07•

(1998-ம் வருடம் என்று நின்கைக்கிறேன். Indian Council for Cultural Relations, இந்தியா சூதந்திரம் அடனந்து 50 வருஷங்கள் ஆனதை ஓட்டி, இந்திய மொழிகள் அனதைத் திலும் காணும் இலக்கிய வளர்ச்சியைப் பற்றி எழுதப் பலரைக் கேட்டிருந்தார்கள். அத்தோடு ஒரு சில மாதிரி படபட்புகளையும் மொழிபெயர்த்துத் தரச்சொல்லிக் கேட்டார்கள். தமிழ் மொழி வளர்ச்சி பற்றி எழுத என்னபைப் பணித்திருந்தார், இதன் ஆசிரியத்வம் ஏற்ற ICCR இயக்குனர் திரு ஓ.பி. கஜேரிவால். இவரை அனதைத் தும் தொகுக்கப் பெற்று Indian Horizons என்ற தலைப்பில் 500 பக்கங்கள் கொண்ட ஒரு தொகுப்பு ஜனவரி-ஜூன், 1999-ல் வெளியானது. இந்திய மொழிகள் அனதைத் திலிருந்துமான (டோக்ரி, கஷ்மீரி, ஸிந்தி, உருது மொழிகள் உட்பட) இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றிய மதிப்பீட்டாகக் கட்டுரைகளுடன், அந்தந்த மொழிகளின் சில கதைகள், கவிதைகளும் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட சரேக்கப்பட்டன. இவற்றில் தமிழ் மொழிக் காகச் சரேக்கப்பட்டவை, ஜெயமோகனின் மாடன் மோட்சம் என்ற கதையும் சல்மாவின் சில கவிதைகளும். எனது தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றிய கட்டுரைக்கு Engma of Abundance என்று தலைப்பு கொடுத்துத் திருந்தார்கள். Enigma of Abundance.....!!! தலைப்பு என்னமோ வசீ கரமாகத் தான் இருக்கிறது. ஆனால் கட்டுரையில் சொல்லப்பட்ட விஷயங்கள் இதையெல்லாம் நியாயப்படுத்துமா என்பது தெரியவில்லை. ஆகவே இப்போது எனக்குள்ளே சூதந்திரத்தில் மிகச் சாதாரண மொழியில்,

ஐந்தாம் பக்கம் ஐந்தாம் பக்கம் ஐந்தாம் பக்கம்

இந்தியா சூதந்திரம் அடனந்தத்தைத் தொடர்ந்த பலபத்து வருடங்கள், பொதுவாக தமிழ்க் கலாசாரச் சமூகமில்லோ, அல்லது குறிப்பாக தமிழ் இலக்கியச் சமூகமில்லோ ஏதும் ஆரப்பரித்து உற்சாகம் கொள்ளும் வருடங்களாக இருக்கவில்லை. புதுமையைப் பித்தன் (1907-1948) என்றொரு இலக்கிய சிருஷ்டிமதே, எதையும் சட்டைச் செய்வாததன் வழியில், எதையும் திட்டமிட்டுச் செயல்படாததன் சிருஷ்டிகரத்தோடு தமிழ்ச் சிறுகதையை இதுகாறும் அது எட்டிராத சிகரத்திற்கு எடுத்துச் சென்றிருந்தார். அனகேமாக ஒரு நிறு கதைகள் எழுதியிருப்பார் அவர். அந்த ஒவ்வொரு கதையும் ஒரு மாறுபட்ட வடிவில் அமனந்திருக்கும். அவரது சொந்த திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் பசு மொழியையும் குறிப்பாகப் பிள்ளைமார்களின் கொச்சையையும் அவர்

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Friday•, 06 •September•, 2013 22:05• - •Last Updated•

••Friday•, 06 •September•, 2013 22:07•

கயாண டிரூத் து அன று பண டிரூக்ளின் ரசனகை கும் மொழித் துய மகை கும்
விருப் பமாக இருக் கவில் லை. ஓர் மதேயின் சிருஷ்டி மலர்ச் சிக் கும், இயல் பாக
பிரவகிக் கும் எழுத் துத் திறனின் நரேத் திக் கும் அவர் ஓர் சிகர முன் மாதிரியாக
இருந் தார். அவரது வாழ் க்கயின் கட்சி நாட்களில் அவர் ஈட்பாடு சினிமாவின் பக் கம்
திரும் பியது. படப் பிடிப் பின் போது புனே சென் றார். சூத்ந் திரம் கிடதைத் த சில மாதங் களில்
தனது 41-வது வயதில் அவர் காலமானார்.

அன றயை தமிழ் இலக் கிய நிறப் பிரிகையில் புதுமபை் பித் தன் ஓர் கோடி என் றால்,
மறுகோடியில் வணிக உலகின் பிரகாசத் திலும் பிராபல் யத் திலும்
ஒளிவீ சிக் கொண் டிருந் தது கலக் கி என் னும் (1899 – 1953) புனே பெயர் கொண் ட, மிகச்
சக்தி வாய்ந் த பத் திரிகையாளரும் மக் களிடையே ஈடு இணையெ்ற புகழ் பெற் றவருமான ரா.
கிருஷ்ணமூர்த்தி. அவர் அளவுக் கு எழுதிக் குவித் தவர் யாரும் இன் று வரன இல் லை.
அவர் காலத் தில் பல லக் ஷக் கணக் கில் இருந் த அவரைப் படித் த மக் களின்
மனத் தையும் சிந் தனையும் தன் வசப் படுத் தும் அவரது அளப் பறிய ஆற் றல் என் றும்
பெருவாரி மக் களைச் சென் றடையும் சாக் கில் ஆபாச அருவரூப் பு தரும்
எல் லகைளக் குச் சென் றதில் லை. அவரது எழுத் தும் செயல் களும் தசீ யம், மக் கள்
பண்பாடு ஆகியன பற் றிய சிந் தனகைளால் உருவானவை. 1941- ம் வருடம் ஓர் நாள்
மகாத் மாவின் அழைப் பக் கு செவி சாயத் து, மாதம் ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம், பிரைவரேட்டு
கூடிய கார், வசிக் க ஓர் பங் களா, எங் கும் செல் ல பிரயாண செலவு எல் லாம் கொடுத் து
வந் த ஆனந் த விகடன் ஆசிரியப் பதவி எல் லாவற் றையும் ஓர் கணத் தில் மற்
சிந் தனையின் றி, உதறித் தள் ளி, சிறை செல் ல முடிவு எடுக் க முடிந் திருக் கிறது அவரால்.
பல லக் ஷக் கணக் கில் தமிழ் மக் களக் கு, தம் வீ ட்டோடு கட் டுப் பட் டுக் கிடந் த
பெண்களையும் சரேத் து, தம் பத் திரிகை எழுத் தின் மூலம் பதிக் கும் ஆர் வத் தையும்
பழக் கத் தையும், நிகழ் கால தமிழ் இலக் கியத் தில் ஆர் வத் தையும் துண் ட அவரால்
முடிந் திருக் கிறது. 1953-ல் அவர் காலமானபோது அவருக் கு வயது 54. இவர்கள்
இருவரும் தான், அன றயை தமிழ் இலக் கிய நிறப் பிரிகையின் இரூ முனகைளில், ஓர்
முனையில் புதுமபை் பித் தன், ஓர் சிறந் த இலக் கிய சிருஷ்டி மதே, மற் றுமுனையில்
கலக் கி, லக் ஷிய தாகம் கொண் ட, தன் மண ணின் கலாசாரத் தில் பண்பாட் டில்
வரே கொண் ட, மக் கள் மனம் கவர்ந் த எழுத் தாளன்.

இதற் குப் பின் தொடர்ந் த பல தசாப்தங் கள் கண் டது தமிழ் இலக் கியத் தில் மிக
மோசமான வியாபார சக்திகளின் ஆதிக் கப் போட் டியும் மக் களின் கீழ் த் தர ரசனகைளைத்
திரூப் தி செய் ய முனந் த போட் டியும், இவற் றின் விளைவாக சீ ரிய இலக் கிய
செயல் பாடுகளின் தொடர்ந் த தகே கமும் தான் என் றே சொல் ல வணே டும். இந் த நோய்
தமிழ் சமூகத் தில் இலக் கியத் தோடு மாத் திரம் கட் டுப் பட் டிருக் கவில் லை. நாடகம்,
சினிமா, கல் விக் கூடங் கள் என இன் னும் மற் ற அறிவியல், கலதைத் துறகைள் என தமிழ்
சமூகம் முழுதயும்பே் பித் திருந் தது என் றே சொல் லவணே டும்.

முப் பதுக் கள், நாற் பதுக் களில் மணிக் கொடி என் ற இலக் கியப் பத் திரிகையைச் சூற் றி
புதுமபை் பித் தனோடு எழுந் த மெ ளனி (1907-1985), ந.பிச்சமூர்த்தி (1900-1976),
கூ.ப.ராஜகோபாலன் (1902-1944), சிதம்பர சூப் பிரமணியம் (1912-1978). சி.சு. செல் லப் பா
(1912 - 1998), பி.எஸ்.ராமையா (1905-1983) போன் ற பெருந் தலகைள், ஓர் புதிய
எழுச் சியையும், சகாப் தத் தையும் உருவாக்கியவர்கள் மறக் கப் பட் டுவிட் டனர்.,

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Friday•, 06 •September•, 2013 22:05• - •Last Updated•

••Friday•, 06 •September•, 2013 22:07•

நட்பை பயின்ற கவிதை அது. அதனாலேயே அது கவனிப்பாரற்று இருந்தது. அந்தக் கவிதை 15 வருடங்களுக்கு முன் கவனிப்பாரற்றிருந்த அந்தக் கவிதை இப்போது 1959-ல் ஒரு பெரும் கவிதவ் எழுச்சிக்கு மூல காரணமாகியது. அக் கவிதை தந்த சூதந்திரத்தையும் அது தன்கருத்துக்களே பகாண்டவபிவையும் கண்டு உற்சாகம் கொண்ட ஒரு பெரும் இளைஞர் கட்டடமே தாமும் அப்பாதையில் கவிதைகள் எழுதத் தொடங்கினர். தி.சோ. வணுகோபாலன், பசுவய்யா, எஸ். வதைஸ்வரன், நகுலன், தரூம் சிவராம, சி.மணி, ஆத்மாநாம், கலாபரியா, ஞானக் கத்தன் என்று நீளும் அக்கவிஞர் அணிவகுப்பில் ஓவ்வொருவரது கவிதையும், பெரும்பாலும் ஓவ்வொரு கவிதையும், தனிக் குரலும், சொல்லும், நடையும், வபிவும் கொண்டதாக இருந்தது. இவர்களுக்கெல்லாம் முன்னோடியாக தலமையில் இருந்தவர் வதேகால ரிஷி போல, ந.பிச்சமூர்த்தி. இதன் பிறகு, தமிழ் க் கவிதை திரும்பிப் பார்க்கவில்லை. இது எழுத்து பத்திரிகையின் எதிர் பாராமுதல் சாதனை.

எழுத்து அன்றைய வகை ஜனச் சமூலில், ஒரு சிறுபான்மை இலக்கியச் சமூல உருவாக்கியது. அச்சமூல்தன் இலக்கிய உணர்வுகளில், விமர்சனப் பார்வையில், தீவிர கவனம் கொண்டதாக, இலக்கிய சிருஷ்டிக் கான புதிய பாதைகளைக் காண்பதில் வகைம் கொண்டதாக இருந்தது. ஒரு இலக்கியச் சிறுபத்திரிகை, அது பெரும்பான்மையின் அசுர பலத்தின்கட்ட, என்ன சாதிக் கமூபியும் என்பது எழுத்து பத்திரிகையின் மூலம் நிரப்பணம் ஆனதும், ஆங்காங்கே எண்ணற்ற சிறு குழுக்கள் தம் பார்வைக்கும் கருத்துக்கும் ஏற்ப தமக்கென ஒரு சிறுபத்திரிகை வண்டும்தான் துணியவே சிறுபத்திரிகைகள் பெருகத் தொடங்கின. இது எழுத்து பத்திரிகையின் இரண்டாம் சாதனை.

மன்றாவதாக, எழுத்து போன்ற ஒரு பத்திரிகையின் தோற்றத்துக்காகவே காத்திருந்தது போல, புதிய விமர்சனக் குரல்கள் கேட்க ஆரம்பித்தன, எழுத்து பத்திரிகையில். இதில் இரண்டு குரல்கள் பிரதானமானதும், குறிப்பிடத்தக்கது மானவர்கள்து. ஒன்று தரூம் சிவராம (1939-1997) இலங்கையின் தமிழ் பசும் பகுதியான ஈழத்திலிருந்து. இரண்டாவது வங்கட் சாமிநாதன் (1933) இந்தியா வின் வடகோடி ஜம்முவிலிருந்து. இருவரமே அன்று தமிழ் நாட்டு வாசிகள் இல்லை. தரூம் சிவராம எழுத்து பத்திரிகை கண்டு பிடித்த புதுக்கவிஞர். அவர் ஆளுமையிலிருந்த கவிதவ் அவர்கையாண்ட மொழியிலும், விமர்சனப் பார்வையிலும் காணப்பட்டது. வங்கட் சாமிநாதனின் மொழி, வசனத்தின் சாதாரணத்வம் கொண்டது. அவரது விமர்சனப் பார்வையும் எழுத்தும், இலக்கியம், விஞ்ஞானம், தத்துவம், சங்கீதம், நாட்பியம், கிராமீயக் கலைகள், சிற்பம் ஓவியம் என அனைத்தையும் தன்னுள் கொண்டு ஒருங்கிணைந்த பார்வையாக இருந்தது. இவ்வை ஓவ்வொன்றையும் தன் பிரியா அங்கங்கங்களாகக் கொண்ட மூழுமலை அது. பின்னர், கேட்ட குரல்கள் சூந்தர ராமசாமியும் தமிழவனும். சூந்தர ராமசாமி தனக்கென ஒரு ஈடு இணையற்ற அழகும் ஓட்டமும் கொண்ட நட்பை ஒன்றை சிருஷ்டித்துக் கொண்டு எழுதுபவர். அது அவரது விமர்சன எழுத்தில் கட்ட காணும். தமிழவன் தன் பயணத்தில் பல கட்டங்களாக கடந்தவர். முதலில் மாரக்ஸிஸ்ட், பின்னர் அமைப்பியல் வாதியானார். இடையிடையே திராவிட இயக்கப் பார்வையும் தலைகாட்டும். தமிழ் இலக்கியத்தை அமைப்பியல் பார்வையில் அணுகிய முதல் மனிதர் அவரே. அவர் அமைப்பியலமைக விரிவாக விளக்கி ஒரு பெரிய புத்தகமே எழுதியிருக்கிறார்.

•Written by - வங்குட் சாமிநாதன் -•

••Friday•, 06 •September•, 2013 22:05• - •Last Updated•

••Friday•, 06 •September•, 2013 22:07•

பின் வந்த அறுபது எழுபதுகளில் நிகழ்ந்த நிறைய சிறுபத்திரிகைகளின் திடீர் தோற்றம். வகைஜன ரசனையே ஆக்கிரமம் கொண்டிருந்த சமூகத்தில், இலக்கிய உணர்வுகொண்ட ஒரு சிறுபான்மையின் தோற்றம், இவையெல்லாம் புதிய இலக்கிய அனுபவங்களை எதிர்பார்த்து வரவேற்கும் மனநிலைகொண்ட ஒரு வாசகக் கட்டிடமும் எழுந்தது. இக்கட்டத்திற்கு வகைஜன ரசனையே தீர்மானிப்போடுவதற்கே தயாரிக்கப்படும் பிராபல்ய எழுத்து எது என்றும், இவற்றிலிருந்து மிகவும் ஒதுங்கி வாழ்ந்த பாரதி, புதுமையினைப் பித்தனப் போன்ற மணிக்கொடி எழுத்தாளர்களின் தடையையும் அவற்றின் இலக்கிய மதிப்புகளை விமர்சனப் பரிவாக பிரதிநிதித்துவம் செய்து அந்த வாசக கட்டத்திற்கு. லா.ச.ராமாமிர்தம், தி.ஜானகிராமன் போன்றோர் முதலில் மத்திய தரப் பத்திரிகைகளாலும், பின்னர் வகைஜனப் பத்திரிகைகளாலும் ஆதரிக்கப்பட்டாலும் அவர்கள் எழுத்துக்களை வகைஜன பிராபல்ய எழுத்துக்களிலிருந்து பிரதிநிதியும் விமர்சனப் பார்வையும் அவ்வாசக கட்டத்திற்கு இருந்தது. உண்மையில் சொல்லப் போனால், ஐம்பது அறுபதுகளில் இவ்விருவரும் தான் தமிழ் இலக்கியத்தினைப் பெருமையாக்குபவர்கள். இலக்கிய மதிப்பீட்டில் சிகர சாதனை செய்தவர்கள். தி.ஜானகிராமன் (1921-1962) தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். தஞ்சை சங்கீதம், நாட்டியம், இன்னும் மற்ற களாஸிகல் கலைகள் அனைத்துக்கும் பிறப்பிடம், வளர்ப்பிடம். தி.ஜானகிராமனின் கதைகள், நாவல்கள் எல்லாவற்றிலும் இந்த தஞ்சை மண்ணின் வாழ்க்கை நோக்கம் தரமும் உயிர்பெற்று உலகம். அவரது எழுத்துக்களில் காணும் மனிதர்களின், அன்றாட வாழ்க்கை அம்சங்களும், பச்சைகளும் படிப்போரையே மிக எளிதில் கவரும் இனிமையும் கொண்டது. அவரது சிகர சாதனையான மோகமூள் (1956) நாவலில் தன் இளமையைக் காலகனவர்கள், ஏமாற்றங்கள், ஏக்கங்கள், கடையிலே தன்குடும்பத்திலிருந்து பிரிந்த ஜிதமாகப் பெற்ற சங்கீதமே சரணாக அடைந்தும் தொடரும் ஏக்கங்கள் அனைத்தும் அந்நாவலில் அனுபவங்களாக விரிகின்றன. முதன்முறையாக, சங்கீதமே தமிழ் எழுத்தில் ஒரு புது அனுபவமாக வெளிப்பாடு பெறுகிறது. லா.ச. ராமாமிர்தம் (1917) தந்தத்தில் வலையைச் செய்யும் சிறப்பியைப் போல, மொழியை மிக நுணுக்கமாக கையாள்பவர். ஒவ்வொரு சொல்லின் சப்த ரூபத்தையும் அது இடம் பெறும் சந்தர்ப்பத்தையும் கொண்டு நகாசு வலையைச் செய்பவர். ஒரு பாரா எழுதுவதற்கு சில சமயங்களில் ஒரு நாள் பாராவும் எழுத்துக்கொள்வதாகச் சொல்வார். அவர் கதைகள் உலகம் அவர்குடும்பத்தினை விட்டு என்றும் வெளியே விரிவடைந்ததில்லை. அவரது குடும்பக் கதை தான், மீண்டும் தலையெழுகை காலம் நீளும் பண்களும் ஆண்களும், அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஏதோ சாமிபாட்டம் ஆடும்பவர்களாக, அதே உணர்ச்சி வசப்பட்டும் தம் நிலை இழந்தவர்கள் போல, எந்நேரமும் இறக்கமும் கொந்தளிப்புமாகவே, தம்மையும் வருத்தி, சூறியுள்ளோரையும் வருத்திக்கொண்டிருப்பவர்கள். அக்குடும்பம் தான் லா.ச.ராமாமிர்தத்திற்கு அவரது பிரபஞ்சத்தின் அணுரூபம். தாக்கீதன் வீட்டு வாசல் வெளியில் இருக்கும் பூல் இதழின் பனித்துகளில் அண்டவெளி முழுதும் பிரதிபலித்திருப்பதைக் கண்டது போல. இவ்விருவரும் தான் இன்றைய தமிழ் இலக்கியத்தின் சிருஷ்டி உச்சத்தின் இரு சிகரங்கள், மொழியைக் கையாளும் திறனிலும் அது வெளிப்படுத்தும் சிருஷ்டி தரிசனத்திலும்.

இந்த ஆண்டுகளில் தான் சி.சு. செல்லப்பா (1912-1998) இரண்டு சிறிய ஆனால் சிறுக்கிய வரைப் போன்ற ஒளிவீச்சும் இரண்டு நாவல்கள் எழுதினார். ஒன்று வாபிவாசல் (1959) அவர் பிறந்த சிறு வயதுப் பருவத்தைக் கழித்த மதுரை மாவட்டத்தின் ஜல்லிக்கட்டு எனப்படும் காளையொழியும் விழா. இதில் ஆயுதம் ஏதும் அற்று தன்

•Written by - வன் கட்டை சாமிநாதன் -•

••Friday•, 06 •September•, 2013 22:05• - •Last Updated•

••Friday•, 06 •September•, 2013 22:07•

கலைபலத தின் மலமே வறியறே றபபடட காளயை அடககும் வீ ர விளயாடட.

இரண்டாவது குறுநாவல் ஜீ வனாமசம் (1962). விவாகரத்து கோரி புகுந்த வீட்டாரால் ஒதுக்கப்பட்ட வகைக்கப்பட்டுள்ள மறுமகள் தன் கணவன் இறந்துவிட்டது அறிந்து புகுந்த வீடு சிலைத் தீர்மானிக்கிறான். அவள்கு யார்துணையுமின்றி தனித்து விடப்பட்டுள்ள தன் முதிய மாமியாரையும் சிறுவனான மைத்துனனையும் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்கு யாரும் துணையில்லை என்ற காரணத்தால். அவள் மனத்தில் ஓடும் எண்ணங்களின் பிரவாஹம் தான் இக்குறுநாவல். க.நா.சுப்பிரமணியம் (1912-1989) தன் விமர்சனங்களிலும் சரி, சிருஷ்டி எழுத்திலும் சரி, நிறையவே எழுதியிருப்பவர்; அவரது நாவல்களில் முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவை இரண்டு. ஒன்று சூதந்திரத்திற்கு முந்திய ஆண்டில் எழுதப்பட்டது பொய்த்தேவ (1946). எளிய சிறு பிராய ஆரம்பத்திலிருந்து வற்றிகரமான வியாபாரியான காலம் வரையிலான தன் வாழ்க்கை முழுதும்பொய்யான தெய்வங்களதைத் தேடி அலைந்த வாழ்க்கை தான் என் உணர்ந்து தன் கிராமத்துக்குத் திரும்புகிறவன் தன் கிராமத்து வளியில் யாரும் அறியாத அனாதைப் பரதேசியாக இறந்து கிடக்கிறான். அடுத்தது 1951-ல் எழுதிய ஒரு நாள் என்னும் குறுநாவல். இரண்டாம் உலகப் போரில் பங்கு கொண்ட பல இடங்களில் போர்முனையைப் பார்த்தவன், உலகம் முழுதும் சுற்றியவன் தன் கிராமத்துக்குத் திரும்புகிறான். அங்கு தன் கிராமத்தையே தம் உலகமாகக் கண்டு அங்கு அமைதியாக தம் பெண்களுடன் வாழும் மாமாவீட்டில் ஒரு நாள் கழிகிறது. மாமாவும் உலகமும் கிராமத்து வாழ்க்கையின் அமைதியும் தான் உலகம் சுற்றிய வீர சாகஸங்களை விட அர்த்தமுள்ளது எனத் தோன்றுகிறது. கிராமத்திலேயே தங்கிவிடுவது என்று தீர்மானிக்கிறான்.

vswaminathan.venkat@gmail.com